

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume am așezat Eu, Domnul, acum două mii de ani închinarea cu semnul sfintei cruci a poporului creștin care merge după Mine prin lepădare de sine ca să-i fiu Eu lui Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, căci Eu prin cruce M-am făcut cunoscut că am venit din cer ca să Mă nasc Om pe pământ, și am venit și am trecut prin moarte ca să înviez apoi și să se știe întâia venire a Domnului, și apoi să fie așteptată să vină a doua venire a Mea, despre care Eu am spus că se va împlini, și vor fi zidite cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, și de atunci am pus Eu pe creștetul pământului și neamului român numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, și numele cetății celei noi, al Noului Ierusalim, care vine cu Mine de la Dumnezeu, și am spus: *«Noi le facem pe toate»*. Amin.

O, pace vouă, celor ce-Mi faceți primirea când glasul Meu grăiește de deasupra ca să Mă așezați voi cuvânt în cartea Mea cea de azi!

O, și pace ție, pământ și neam român! Aici Mi-am așezat cortul venirii Mele cuvânt peste pământ dacă Tatăl M-a trimis să vin iarăși, iar Eu cum să nu-L ascult pe Tatăl și să nu vin?

Vin și tot vin cuvânt peste pământ de aproape șaptezeci de ani, o, și găsesc necredință așa cum am spus acum două mii de ani că voi veni și voi găsi necredință pentru venirea Mea.

Mi-am început venirea și grăirea pe acest meleag după ce Mi-am pregătit și Mi-am împodobit un vas, o trâmbiță prin care să pot suna peste pământ cu glasul cuvântului Meu, iar trâmbița Mea Mă împărțea cu glasul ei, și așa Mi-am întins Eu cortul venirii Mele pe acest meleag.

O, pace ție, pământ și neam român! Aici Mi-am așezat Betania Mea cea de la sfârșit de timp, dar mai întâi am așezat credință în Mine și în venirea Mea peste cei care aveau să Mă primească așa cum am venit, îmbrăcat în cuvânt, o, și n-am putut să Mă duc la cei mari, căci aceștia erau prea mari ca să se lepede de sine, ca să le placă să se facă mici ca să Mă poată primi pentru o viață ca a Mea apoi peste ei, o, și M-am aciuat cu cei neluați în seamă, iar când mai-marii M-au aflat cu ei au fost aceștia luați în seamă, dar pentru a zdrobi mersul Meu cu ei, nu pentru a crede și a primi și ei venirea Mea cuvânt pe pământ, o, nu, căci am spus: *«Credința nu este a tuturor, nici tainele lui Dumnezeu, ci acestea sunt pentru cei cărora Tatăl voiește să le descopere pe ele lor»*.

Această duminică, a treia a postului mare, are nume pus prin părinții cei sfinți duminica sfintei cruci, cea de la înjumătățirea postului care pregătește turma creștină în fața crucii patimilor și a învierii Mele, praznicul cel mai mare, ziua când Eu, Domnul, am înviat și M-am arătat biruitor asupra lui satana, stăpânitorul acestui veac, căci am spus atunci: *«Acum stăpânitorul acestui veac a fost judecat, a fost rușinat, a fost biruit prin învierea Mea, prin crucea Mea»*.

O, așa a fost biruit satana, prin crucea Mea a fost batjocorit și biruit, prin ceea ce M-a batjocorit el pe Mine, și iată, crucea este biruință, nu rușine, iar dacă nu-ți place nu ești creștin, și ești muștrat de însăși rușinea ta.

Când am început să-Mi învăț ucenicii ca să știe ei că Eu voi fi tăgăduit de bătrâni, de preoți, de cei mai de seamă, de cărturari, ca apoi să fiu batjocorit și răstignit și să înviez după trei zile, când Petru a văzut că pe față grăiesc acestea M-a tras deoparte și M-a dojenit,

dar Eu privindu-i pe toți ucenicii l-am muștrătat pe Petru și am zis: «Înapoia Mea, satano, că tu gândești ca oamenii, nu ca Dumnezeu!». Apoi le-am spus la toți în fața norodului: «Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze, căci oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, iar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei o va câștiga, căci ce-i folosește omului să câștige lumea toată dacă sufletul și-l pierde? Sau ce va putea da omul în schimb pentru sufletul său? Și de aceea oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina de el și Fiul Omului când va veni în slava Tatălui împreună cu sfinții îngeri».

O, neam român, o, fiilor, să nu vă rușinați cu Dumnezeu, cu semnul sfintei cruci. Voi sunteți neam creștin de două mii de ani ca nici un alt popor creștin de pe pământ. Fiți mândri cu semnul sfintei cruci! Sunteți cel dintâi popor al Evangheliei Mele împărțită de ucenicii Mei cei de atunci. Fiți mândri și acum, la sfârșit, căci sunteți aleși de atunci să-Mi fiți casă de venire acum, după două mii de ani, când iarăși vin cu sfinții și cu îngerii deasupra acestui meleag binecuvântat pentru credință la început și la sfârșit, căci începutul bisericii Mele trebuie să aibă cale cu credință până la sfârșit, până acum când Eu, Domnul, vin să înnoiesc totul, precum este scris, ca să fie iarăși ca la începutul ei biserica Mea, și nu cum s-a lăsat ea acum slugă pentru potrivnicul Meu antichrist, pentru toți cei care nu Mă voiesc pe pământ cu oamenii și Mă tot dau de peste tot deoparte ca să nu-i împiedic pe cei ce iubesc fărădelegea și păcatul, dar Eu vin să pun capăt minciunii și fărădelegii și să așez viața cea sfântă pe pământ, că plânge pământul de focul de pe el, căci foc este păcatul care arde în om și împrejurul lui și peste tot pe unde umblă pe pământ omul cel iubitor de păcat, și de aceea nimeni nu Mă voiește să fiu și Eu, dar Eu sunt Cel ce sunt, și cum să nu dacă sunt Cel ce sunt?

Așadar, pace ție, pământ și neam român, și stai sub binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și nu te rușina cu crucea, cu semnul Fiului Omului, și ia de la izvorul Meu din mijlocul tău cuvântul gurii Mele și învață viața de sfânt, căci cei păcătoși nu iubesc sfințenia, ci păcatul îl iubesc, dar tu ești neamul Meu și al strămoșilor tăi cei sfinți și credincioși, cei cu crucea în frunte și în față la bine și la greu, o, și nu uita ce ești și cine ești, popor român! Eu, Domnul, îți grăiesc aceasta în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Binecuvântare proaspătă cobor peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și peste tot lucrul Meu din ea și prin ea peste pământ, căci de aici curge râul vieții peste tot, precum este scris!

Binecuvintez Eu, Domnul, lucrul cel sfânt pentru întocmirea cărții istoriei cuvântului Meu pe vatra neamului român! Nimic să nu înlocuiască grija cea pentru zidirea acestei mărturii, și de aceea cu toate puterile cerești în lucru se binecuvintează de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh ieșirea la lumină a mersului Meu cel greu prin trâmbița Mea Verginica încă de la nașterea ei și până la voi, fiilor care-Mi purtați venirea Mea lăsată prin ea ca s-o duceți mai departe, căci Eu sunt Cel ce vin, iar voi sunteți cei ce Mă primiți și-Mi lucrați împărțirea cuvântului Meu peste pământ!

Pace vouă, fiilor! Duhul Sfânt vă veghează, vă insuflă de la Dumnezeu, iar voi fiți iubitori de cei din cer, care vă veghează!

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

06/19-03-2023